ოთხშაბათი, 1917 წ. ღვინობისთვის 1 (14) № 241

ფელიეტონი მეხსმე

ოთხშაბათი, 1917 წ. ღვინობისთვის 1 (14) № 241

ფასი 15 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველო

რედაქცია

საგაზეთო მასალა უნდა იყოს დაწერილი გარკვეულად და ერთ გვერდზე. წერილში უნდა აღნიშნული იყოს **ავტორის** ვინაობა და მისამართი. **უპირობოთ** გამოგზავნილი მასალა უფასოთ ითვლება. **დაუბეჭდავი** საგაზეთო მასალა არ ინახება და რედაქცია არავითარ მიწერ-მოწერას მის შესახებ არ კისრულობს.

რედაქცია დიაა დილის 9—3 საათამდის, გარდა უქმე დღისა. სარედაქციო საქმეების გამო პირადათ მოლაპარაკება შეიძლება ამავე დროს.

მისამართი: თბილისი, მოსკოვის ქ. № 4. ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, почт. ящикъ № 76. ტელეგრამის ადრესი: Тифлисъ. Сакартвело.

კონტორა

გაზეთის ფასი პირველ გიორგობისთვიდან წლის დამლევამდე 6 მან. ერთი თვით (მხოლოთ თბილისში) 3 მან. ცალკე № 15 კაპ. **განცხადების ფასი** სტრიქონი პეტიტისა პირველ გვერდზე 40 კაპ. უკანასკნელზე—30 კაპ. საქართველოს გარეშე მიღებულ განცხადებათა ფასი ორჯერ მეტია. **სამგლოვიარო განცხადება** თითოჯერ ზომით: 15×2=8 მანეთი, 20×2=10 მანეთი, 30×2=15 მანეთი. **მისამართის გამოცვლა** ღირს ქალაქში 75 კაპ. ქალაქს გარეთ 1. მანეთი **ფული და წერილები,** რომელიც კონტორას შეეხება უნდა გამოიგზავნოს კონტორის სახელზე. საჩქარო განცხადებანი უნდა მოტანილ იქმნას არა უგვიანეს $1^1/_2$ საათისა კონტორაში. **კონტორა ღიაა** დილის 9 საათიდან 3 საათამდე და საღამოს 6—7 ს-მდე.

ტელეფონი რედაქციისა და კონტორისა 15--73

გაზეთის შინაარსი

ცნობებიდან

გუშინ არც პეტროგრადიდან და არც მოსკოვიდან დეპეშები არ მიგვიღია.

წერილებიდან

მეთაური. დღევანდელი მომენტი და საქართველო.
დ. კასრაძე. ტროცკი (ძველი შთაბეჭდილებიდან).

გრიგოლ რობაქიძე. დიონისოს კულტი და საქართველო.
კიკნაფშაველი. ჟამის ზღაპარი (დაუბეჭდავი პოემა).

მ. ჯანაშვილი. ქართველების ბრძოლა რომაელებთან.
ზ. ბ—ლი. საქონლის ჰირი საქართველოში.
ვ. გარრიკი. „ქრისტინე“ ქართულ კლუბში.

მ. ქავთარაძე. ქალაქი ჰიათურა.
კორესპონდენცია. ზესტაფონიდან.

თბილისის ქალაქის საბჭოს ანგარიში.
სიღნაღის ერ.-დემ. კომიტეტის განცხადება.

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატ. პარტიის სია № 8

რუსეთის დამფუძნებელ კრებისათვის

1. **კედია** სპირიდონ მაღხაზის ძე—პუბლიცისტი, ქალაქ თბილისის ხმოსანი.
2. **გვაზავა** გიორგი ბერძნის ძე—ნაფიცი ვექილი, ქალაქ თბილისის ხმოსანი.
3. **ძარუხიძე** შალვა ალექსანდრეს ძე—პედაგოგი.
4. **მაჭავარიანი** იოსებ კონსტანტინეს ძე—ნაფიცი ვექილი.
5. **ბეშანიძე** სულეიმან ბეგი—მეურნე (აჭარიდან).
6. **წერეთელი** ვასილ გიორგის ძე—პუბლიცისტი, ქალაქ ქუთაისის ხმოსანი.
7. **ვეშაპელი** (ვეშაპიძე) გრიგოლ გიორგის ძე—გაზეთ „საქართველოს“ რედაქტორი, ქალაქ თბილისის ხმოსანი.
8. **ჟურული** გიორგი დურმიშხანის ძე—ქალაქ თბილისის ხმოსანი, ჰიათურის შავი ქვის საბჭოს თავმჯდომარის ამხანაგი.
9. **გოგდეზიანი** გიორგი პავლეს ძე—ნაფიცი ვექილი.
10. **იმედაშვილი** (ინგილო) რაფაელ ალექსანდრეს ძე—იურისტი.
11. **კეკელიძე** კორნელი—რექტორი თბილისის სასულიერო სემინარიისა.
12. **ნიშარაძე** რეჟებ ბეგი—მეურნე.
13. **თოდრაძე** ალექსანდრე დავითის ძე—პედაგოგი.

ექიმის თანაშემწე
ვანო საათაშვილი
ღებულობს ავადმყოფებს სად. 4—6 საათ.—ვენერიულ სნეულთა წამლობა, კანქვეშ წამლის შეშხაპნება. სისხლის ნაკლებთ, ნერვებით აშლილთ, სიფილისიანთ და სხ. ელექტრიზაციით წამლობა, მასსაჟი, ყვავილის აცრა და სხ.
მისამართი: ფასანაურის შესახ. № 3, (1-ლი სამილიციო ნაწილი).
38—748—თ.

ქბილის ექიმმა
მამულაიშვილი-ხოდნევისამ
განაახლა
ავადმყოფების მიღება.
10—1 დილით, 5—6 საღამოს, გარდა კვირისა.
ოლდას ქუჩა, № 22.
25—823—13

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის მთავარი კომიტეტი

იმყოფება ახალ ბინაზე, სახლის ქუჩა № 5, ქართულ სამეურნეო ბანკის პირდაპირ. ღიაა ყოველ დღე დილის 10 საათიდან ნაშუადღევის 1 საათამდინ და საღამოს 7—9 საათამდინ. ამ დროს განმავლობაში შეიძლება ყოველ გვარი ცნობების მიღება, ისე წევრად ჩაწერა და შემოწირულების შეტანა.

თბილისის

პირველი უბნის კომიტეტი

ამით აცხადებს უბანში მცხოვრებ წევრთა და თანამგრძნობთა სასურადღებოდ, რომ პარტიის წევრთა ჩაწერა და ყოველგვარ ცნობების მიღება შეიძლება ყოველ დღე დილის 10—3 საათამდე და საღამოს 6—7-მდე „საქართველოს“ რედაქციაში ბ-ნ ეგნატე იაკობის ძე გეგეჭკორთან.

მეექვსე და მეშვიდე უბნის კომიტეტი

ამით აცხადებს, რომ წევრთა მიღება და ჩაწერა შეიძლება ყოველ დღე დილის 11—3 და საღამოს 5—7-დე ტფუჩკოვის ქუჩა № 5, სახლი კლიმიშვილისა.

მერვე და მეცხრე უბნის კომიტეტი

ამით აცხადებს უბანში მცხოვრებ თანამგრძნობთა სასურადღებოდ, რომ პარტიის წევრთა ჩაწერა შეიძლება ყოველ დღე დილის 7—2 საათამდე და საღამოს 6—7 საათამდე მესამე მომრიგებელ მოსამართლის ბინაზე (ტურგენევის ქუჩა, სახლი № 4) კომიტეტის მდივან ვ. ყიფიანთან.

მეათე და მეთორმეტე უბნის კომიტეტი

ამით აცხადებს უბანში მცხოვრებ თანამგრძნობთა სასურადღებოდ, რომ პარტიის წევრად ჩაწერა შეიძლება ყოველ დღე საღამოს 6—11 საათამდე ახალ საკრებულოს (ხარფუხის კლუბი) ბინაზე კომიტეტის დროებით თავმჯდომარე დ. დუმბაძესთან და კლუბის ბუჰგალტერ კალატოზიშვილთან.

ამიერ-კავკასიის ბანკი

(თბილისი, დარის-მელიქოვის ქუჩა № 5)

იჯარდება

ბაქოში დაარსებულ ძარითად ნავთის სამრეწველო-სააქციონერო საზოგადოების აქციები 1000, 3000, 5000, 10000 და 25,000 მანეთიანი.

დაწვრილებით ცნობები მიიღება: თბილისში, იმავე ბანკში, ბაქოში—საზოგადოების კონტორაში ვორონცოვის ქ. № 4. თ—766—27

ქართული კლუბი
ქართული დრამა. წარმოდგენა № 13.
ხუთშაბათს, 2 ნოემბერს, 1917 წ. თბილისის ქართულ დრამ. დასის მსახიობთა მიერ წარმოდგენილი იქნება

I **მეგობრობა** დრ. 3 მოქ. ნ. შიუკაშვილი.

II **დარისპანის გასაჭირი** ვოდ. 1 მოქმ. დ. კლდიაშვილისა.

მონაწილეობას მიიღებენ: ქ-ნნი: აბაშიძე ტ., ქილარჯიშვილი მ., ქიქოძე ან., შოთაძე ა., ჯავახიშვილი ნ. ბ-ნნი: გვარამაძე ნ., ზარდალიშვილი ი., თარალაშვილი ი.,იმედაშვილი ა., კობახიძე ი., მატარაძე ვ., ჟვიტიძე ს., შალიკაშვილი გ.

რეჟ. ვ. შალიკაშვილი.

ანონსი: შემდეგი წარმოდგენა 6 ნოემბერს „მეფეტლე ჰენშელი“. 2—823—1

დასავლეთ საქართველოს (ქუთაისის გუბ.) თავად-აზნაურთა წინამძღოლი

ამით აცხადებს, რომ ოთხშაბათს, 8 გიორგობისთვეს დილის 11 საათზედ დეპუტატთა სკრებულოში (ილია ჭავჭავაძის ქუჩა) დანიშნულია ქუთაისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა

საგანგებო კრება

თავად-აზნაურობის კუთვნილ მამულების შესახებ კითხვების განსახილველად.
2—822—2

წარმოდგენა № 8.
კ. ი. ზუბალაშვილის სახელობის ქალაქის
სახალხო სახლი
სახ. სახ. არს. ქართვ. წარმ. მმართვ. წრე.
ოთხშაბათს, 1 ნოემბერს 1917 წ., წარმოდგენილი იქნება

I **უგედური** დრ. 3 მ. კანონტმაზისა, თარ. გუნიასი მონაწილეობას მიიღებს მთელი დასი.

II **ჯაუისა მჯირს** კომ. 1 მოქ. ა. ცაგარლისა. ადგილების ფასი 1 მ. 20 კ. 25 კ-დე. დასაწყისი ხალამოს 8 საათზე.

ბილეთების კასა ღიაა ყოველ დღე დილის 12—2-მდე და საღამოს 6—8 ს.

რეჟ. კ. შათირიშვილი. რეჟ. თანაშ. ალ. ბაღრიძე.
2—821—2 ქარ. სახ. წარმ. წრის ადმინისტრაცია.

დოქტორი მედიცინისა
მოსე ანთიმოსის ძე
კალანდარიშვილი
უმფროსი ექიმი თბ. კადეტთა კორპუსისა.
ბავშვთა, შინაგან და ქირურგიულ სნეულებიან ავადმყოფებს მიიღებს დილის 8—9-მდე საღამოს 5—7.
ტელეფ. № 17—21.

ექიმი
გ. მ. მუხაძე
იღებს სადილობამდე ავადმყოფთ საღამოს 5—6 საათამდე კვირა დღის გარდა. მისამართი: დიდი მთავრის ქუჩა № 67; ოფიცერთა ეკონომიურ სახ. წუნობის პირდაპირ, სახ. სვანიშვილისა. ტელეფონი № 5—77.
თ—11

ტროცკი

(ძველი შთაბეჭდილებიდან)

სუსტი, მეტად გაბზდარი ადამიანია. სახეზე დაკრთის აუწერელი ხინაზე. იერი მიმზიდველი. ჭლური სიმშვიდე. არასოდეს გაგრძნობინებდათ, თუ ისტორიაში იგი როდისმე ასეთს დიდს როლს ითამაშებდა. ძველად იგი რომანტიკოსთ დიად მასალას მისცემდა სასურველ გმირის დასახატად.

მისი ხორცის კანი ერთობ სუსტ ჩონჩხთა ზედადგარს ოდნავ ბაც იმ ყვითელ ვარდის ხელთათმანი გადასცმია, რომელსაც მაჩის მზეს სინაზით ტუჩები შეუწითლებია.

ლამაზი, ყაშა-ყაშად დაყრილი წაბლის ფერი თმა აბრეშუმის ქსოვილის დელვას გაგონებთ, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ლაპარაკობს. მის ტანის ყოველს ცვალებადობას ნაზის ცეკვით იგიც აჰყვება.

ტროცკის მეტყველება, საზოგადოდ, საამურია. შიგნით მის სხეულს სისრულე, მოუზომეთ ძევსეს მის დასასრულებლად და თქვენ მიიღებთ ანტიურ ქვეყნის მშვენებას—აპოლოს ქანდაკს.

დღეს კი ტროცკი მეორე საუკუნის ჰამლეტია, რომელსაც ბნელი ძაძები დანიაში დაუკარგნია.

ტროცკი—ჰამლეტმა არ უწყის ნაღველი. ბეჯითი ხმა, დარწმუნებული კილო, ზომიერი ტაქტი გირდგენთ ჯადოსნურ სარკეს, რომლიდანაც გამოჰკრთის მხოლოდ შურისძიებად განმზადებული დანიის პრინცი. მან არ უწყის ნაღველი, არ იცის კაეშნის მძივი, უიმედობის ავგაროზი გუღს არ უმშვენებს. იგი სისუსტეშიც სამარადისო კოცონად აღგზნებული დაუწველი მაყვლოვანია.

პენსნეთი ლამაზად შეკაზმული იგი თვალებს მშრალ ვარსკვლავებად აკრთოლებს, საჭიროა მისი გაბრაზება, რომ აუკრთოლონ, ბოროტების ცეცხლად აეგზნონ!

ტროცკი ტრიბუნი გაცილებით მიმზიდველია, ვიდრე ტროცკი უბრალო მოქალაქე, ან და ვისიმე კაბათის მომლოდინე. შორით მაყურებელნი მასში მორატს, ან და გაბოროტებულ სენატუსტს, დანტონს თუ რობესპიერსა ჰხედავენ. ეს შეცდომაა. სინამდვილეში ტროცკი არც ერთია და არც მეორე. მისი პროფილი ვერ აღგიდგენთ მაქსიმილიანს სოფლიებიდან, ალბად იმიტომ თუ, რომ მის ბუნებას არა სჩვევია განმეორება, ნაძალადევი თეატრალობა, რასაც ასე რიგად თხოულობენ დიდი მოთეატრალე კერენსკები, ვინც ენციკლოპედიიდან ამოკითხულ მიცვალებულ გმირთა აჩრდილებს უფრო გვაგონებენ, ვიდრე მოქმედს, წარბშეუხრელ ფიფარა მერნებით მონავარდე რევოლუციის რაინდებსა!

ტროცკის დიდი ჯისტი, დიდი თვალთმაღლობა, მისი წელზემოდ ტანის რხევაა რაც მის ტონის ცვალებადობას შერწყვით თან სდევს.

ბნელთა შორის ტროცკი ყველაზე თაყვანისცემაა. იგი მოკლებულია ლენინის გვასლს, ლუნაჩარსკის ყაყბ პათოსს.

იგი უაღრესად კულტურისანი მებრძოლია, უაღრესად ინტელიგენტი, ამ სიტყვის უაღრესიგე მნიშვნელობით...

დ. კასრაძე.

სიღნაღის ერ.-დემ. კომიტეტის განცხადება

(დემენტი)

სიღნაღი. 29 დვინ. გაზეთ „ჩვენი რესპუბლიკის“ ცნობა სიღნაღიდან, ვითომც მთელი სარაიონო ორგანიზაცია ეროვნულ-დემოკრატების გადასულიყოს „რადიკალ-დემოკრატების“ მხარეს, სიმართლეს არ შეეფერება. ნამდვილად მხოლოდ წევრთა ერთი ნაწილი გამოეყო და კომიტეტის სამი კაცი. ჩვენი ორგანიზაცია შევხვებულ კომიტეტით განაგრძობს წუშაობას.

სიღნაღის კომიტეტი

თბილისი, 1 ნოემბრისთვის.

დღევანდელი მომენტი და საქართველო

რამოდენიმე დღეა, რაც მთელი კავკასია მოწყვეტილია რუსეთის პოლიტიკურ ცენტრს და იქვნეულ ფიქრში სცხოვრობს.

არ ვიცით ვინა სძლევს პოლიტიკურ ბრძოლის ველზედ, ან რა დაქანება მიიღო რუსეთის საერთო მდგომარეობამ.

ცნობები უცნაური და ერთი-მეორის წინააღმდეგი, გაუგებარი და დაუმოწმებელი ავსებენ ქუჩის ხმაურს და გონება ძნელად სჩერის ამ გაჟღენთილ ჰაერს.

საერთო აზრი კი ერთია: არავისთვის აღარ შეიძლება სათუო იყოს, რომ რუსეთი მოწყვეტილია მშვიდ ნაპირს და ამობოქრებულ ზღვას არის მიცემული. შეიძლება ერთი ფრთის გამარჯვება ხვალ მეორემ შესცვალოს, ხოლო ზეგ მესამეს გაუდიმოს მეუფების ვარსკვლავმა, მაგრამ რუსეთის სახელმწიფოებრივი მთლიანობა დარღვევის პროცესშია და თანდათან შლის თავის სულიერსა და ფიზიკურს ძლიერებას.

თავის შინაურ სიმტკიცესთან ერთად საოცარი დაჭანებით ეშვება იგი საერთაშორისო სასწორზედ და ერთი მეორეზედ მის თავზედ ახალი და ახალი ხმალი იმართება.

რას გვავალებს ჩვენ ესეთი მდგომარეობა? ერთია აშკარა, რომ ძველი დაბინდული თვალით ვერ მივეცემით ამ საერთო უფსკრულისაკენ ლტოლვას და მდგომარეობა დაჟინებით გვავალებს დღიურ სინამდვილის წინაშე ფხიზელი თვალის ახლას.

მდგომარეობა თვით ქმნის შეგნებას და დაჟინებითს ბრძანებას ამა თუ იმ გზის აღებისათვის, რომლის ახვევა ხანდისხან საუკუნოთათვის გარდამწყვეტ შეცდომაში აგდებს ერს.

ეს უნდა გაითვალისწინოს საქართველოში ყველა მოშქმედმა პარტიამ და ისინი, ვინც ჩრდილოეთის ნისლში ჰპურავენ საკუთარ შეგნებას, გაათბონ თავისი სიტყვა საქართველოს ცხრითაც.

ფხიზელი დარაჯობა საქართველოს ბედის, და გონიერი შეგნება მდგომარეობისა უნდა იქნეს საქართველოს საერთო ლოზუნგი.

ტროცკი

(ძველი შთაბეჭდილებიდან)

სუსტი, მეტად გაბზდარი ადამიანია. სახეზე დაკრთის აუწერელი ხინაზე. იერი მიმზიდველი. ჭლური სიმშვიდე. არასოდეს გაგრძნობინებდათ, თუ ისტორიაში იგი როდისმე ასეთს დიდს როლს ითამაშებდა. ძველად იგი რომანტიკოსთ დიად მასალას მისცემდა სასურველ გმირის დასახატად.

მისი ხორცის კანი ერთობ სუსტ ჩონჩხთა ზედადგარს ოდნავ ბაც იმ ყვითელ ვარდის ხელთათმანი გადასცმია, რომელსაც მაჩის მზეს სინაზით ტუჩები შეუწითლებია.

ლამაზი, ყაშა-ყაშად დაყრილი წაბლის ფერი თმა აბრეშუმის ქსოვილის

ქალაქის ამბები

ნ. ჭეიშვილის სახელობის ბიბლიოთეკა

ნ. ჭეიშვილის სახელობის ბიბლიოთეკა 1899 წ. სექტემბერში გახსნილა. ბიბლიოთეკა ქალაქის ცენტრში, ნ. ჭეიშვილის სახლში მდებარეობს. ბიბლიოთეკის ფონდში 25 ათასზე მეტი წიგნია. ბიბლიოთეკა ყოველდღე მუშაობს დილის 9 საათიდან საღამოს 8 საათამდე.

ბიბლიოთეკა ახალ ადგილზე გადავა

ნ. ჭეიშვილის სახელობის ბიბლიოთეკა ახალ ადგილზე გადავა. ბიბლიოთეკა ნ. ჭეიშვილის სახლიდან ქალაქის ცენტრში, ლენინის ქუჩაზე, №-ში გადავა. ბიბლიოთეკის ახალი შენობა ორსართულიანია. ბიბლიოთეკის ფონდში 30 ათასზე მეტი წიგნი იქნება

ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ. 44 ರಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿ

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂನ ರಜತಾದ್ರಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶ ಸಿಲ್ಕ್ ಎಂಪೋರಿಯಂ ಮಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನಿಂದ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ. 44 ರಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಜೀವರಂ, ಧರ್ಮಾವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಲ್ಕ್, ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್, ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಸಿಲ್ಕ್, ಪೈಥಾನಿ ಸಿಲ್ಕ್, ಉಪ್ಪಾಡ ಸಿಲ್ಕ್, ಕೋಟಾ ಸಿಲ್ಕ್, ಬನಾರಸ್ ಸಿಲ್ಕ್, ಪಟೋಲಾ ಸಿಲ್ಕ್, ಮಹೇಶ್ವರಿ ಸಿಲ್ಕ್, ಚಂದೇರಿ ಸಿಲ್ಕ್, ಪಟ್ಟು ಸಿಲ್ಕ್, ಪೋಚಂಪಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕ್, ಗದ್ವಾಲ್ ಸಿಲ್ಕ್, ಸಿಲ್ಕ್ ಕಾಟನ್, ಸಿಲ್ಕ್ ಜಾರ್ಜೆಟ್, ಸಿಲ್ಕ್ ಕ್ರೇಪ್, ಸಿಲ್ಕ್ ಶಿಫಾನ್, ಸಿಲ್ಕ್ ಸಿಂಥೆಟಿಕ್ ಸೀರೆಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಮಾಹಿತಿಗೆ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ 23312331.

ಮಾಹಿತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾರ್ಯಾಗಾರ

ಮಾಹಿತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ಆಯುಕ್ತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದಿನದ ಕಾರ್ಯಾಗಾರವನ್ನು ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10 ಗಂಟೆಗೆ ಕೆ.ಆರ್. ವೃತ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಪಿಎಸ್‌ಸಿ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಯಾಗಾರವನ್ನು ಕೆಪಿಎಸ್‌ಸಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಎಂ.ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಹಿತಿ ಆಯುಕ್ತ ಎಂ.ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದೆ ಸುಧಾ ಸದಾಶಿವ ಅವರಿಂದ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇಂದು ಸಂಜೆ 6.30ಕ್ಕೆ ಜಯನಗರ 4ನೇ ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗೀತ ಸಭಾದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಿಟೀಲಿನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್. ಶೀಲಾ, ಮೃದಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸಾಥ್ ನೀಡ

მიტრიდატი და მერე რადამისტი. ეს იყო ამაყი და მოუსვენარი კაცი. ცოლად ჰყვანდა თავის ბიძის მიტრიდატის ასული **ზენობია**. მიუხედავად ამ გვარ მახლობელ ნათესაობისა მან მოჰკლა ბიძა—სიმამრი და გამეფდა. სომხებმა იგი გამოაძევეს, და რახან მამასაც არ უსვენებდა, მალე ბოლო მოედო: მამის ბრძანებით მოჰკლეს 54 წელს (მის რაინდულ ცხოვრებაზე ფრანგ კრებილიონმა ადგო თვისი ტრაგედია „რადამისტი*).

75 წელს ივერიაში მეფობდა მიტრიდატი, ძე **ფარსმანისა** და მის მეუღლის **თამარზედისა**. ეს, როგორც იუწყება მცხეთის ახლოს ნაპოვნი ქვის ბერძნული წარწერა, „იყო მეგობარი კეისრისა და რომის ერისა“, და მას იმპერატორებმა აქ აუგეს ციხე.

ამ ხანებში მართლაც ჩანან მეფეები —**ფარსმან-ქველი** (არმაზს) და მირდატი (=მიტრიდატი) მცხეთას. უკანასკნელი ებრძვის ფარსმანს პართეველების შემწეობით, მაგრამ მარცხდება, ფარსმანი სდევნის მას პართიამდე, ფრიად მძლავრდება. მტრები მოისყიდიან ფარსმანის მზარეულს და აწამლვინებენ. ქართველები მწუხარებით „დასხდიან ყოველნი გლოვის მგოსნებითურთ, ახსენებდიან სიმხნესა, სიქველესა, სიმშვენიერესა და სახიერებასა ფარსმან-ქველისასა და იტყოდიან: ვაჲ ჩვენდა...

მის მეუღლე **დადამმა** და ვაჟმა **ადამმა** მეგრელებისა და რომაელების დახმარებით მიტრიდატი დაამარცხეს რეხას და მოჰკლეს.

იმპ. ადრიანემ (117—138 წ.) დაიმორჩილა პართია, კათაბადოკია, საცა მმართველად დანიშნა სახელგანთქმული ფილოსოფოსი, სპასალარი და მწერალი არრიანი. ივერიაში მეფობდა **ფარსმანი**. ამ დროს კავკასიონიდგან ჩამოესივნენ მცირე აზიის ალანები და აიკლეს. პართიის ხელმწიფემ დაამზადა ფარსმანი: ჩვენ ასაკლებად მან შემოუშვა ჩრდილოეთის ველურები. თავის გასამართლებლად ფარსმანი წავიდა რომს და თან თავის მეუღლეც წაიყვანა. თავი იმართლა. დიდი პატივი მიაგეს, სახელმწიფო გაუდიდეს და მეომრობის ღერთის ბელლონის ტაძარში ანდაზმა (ეპონისანი სტატუა) აუგეს. ადრიანემ უძღვნა მრავალი საჩუქარი და გამოისტუმრა (138 წელს). ელოლიავებოდნენ, რომ კავკასიონის კარები არ გაეღო ჩრდილოეთის ველურებისათვის.

226 წელს სპარსეთში გამეფდა **არდაშირ სასანიანი**. მან დიდი ზიანი მიაყენა რომაელებს, მრავალი მიწები წაართო და დაიპყრა სომხეთიც (233 წ.) მის მემკვიდრედ შეიქმნა მისი შვილი შაბური (240 წ.), რომელმაც მჭკრობელობა განაგრძო. მის დასასჯელად გამოეშურა იმპ. ვალერიანე, მაგრამ იგი დაამარცხა შაბურმა, დაატყვევა და გალიაში ჩასო, მის ჯარს იარაღი ჰპყარა. ბოლოს შერგდნენ **ნახიბანს** 298 წელს. ამ შერიგების ძალით ივერიის მეფის დანიშნის უფლება დაუდასტურდა რომაელების იმპერატორს, იმპერიის აღმოსავლეთ ნაწილის გამგეს, **ანტიოქიაში** მჯდომარეს (ამ უფლებაზე მიუთითებდა იმპ. მაკრინი, როდესაც გურამის საქართველოს მეფედ არჩევის გამო (590 წ.) ყენეს უთვლიდა: „ქართველები ბერძნების მორჩილნი არიან **ამ დროიდგან**, როდესაც კერპთმსახურება უარჰყვესო“. დიუნუა ქართველების მოქცევას 298 წელსაც გადააცილებს. თვით კათალიკოზიც ხომ გამოიგზავნა **ანტიოქიიდგან**).

ასეთი არა-სასურველი შედეგი მოჰყვა იმას, რომ მიტრიდატ დიდ განწირახვა და დაწყობილობა ვერ განხორციელდა და ქართველთა მოდგმას დროით ვერ გაემარჯვა; ერთს მარცხს მოჰყვა სხვა ათასი და ყველა ამან გამოიწვია ნისიბინის 298 წლის ხელშეკრულობა და თან დაქუცმაცება ივერიისა ვიდრე ბაგრატ III გამაერთიანებელამდე (+1014 წ.).

რაიც შეეხება თავრიდას, აქ მეფობდა ჯერ ისევ ათიტის ძმა პერსე, ქალი ცირცეა. თუ აქ ქართველობა არ ყოფილიყო, რაოდენიმე ნაწილი მაინც, როგორ დამკვიდრდებოდა ან პერსე, ან მიტრიდატი, თუ მისი შვილები მახარა, მერე ფარნაკი. ყოველ შემთხვევაში აღვნიშნავთ იმასაც, რომ ამ თავრიდასა, ივერიას და კოლხიდაში ერთნაირად შემოღებული იყო ბერძნულ-წოდებული პანტოს ერა—284 წ. ქრ. წ. თვით ანდრიას მოციქულობაც ხომ დატრიალდა პონტოდამ ივერიას, ივერიით კოლხითს, კოლხეთით თავრიდას. საგულისხმოა, რომ თავრიდის ერთმა ეპისკოპოსმაც ხელდასმა და კურთხევა მიიღო საქართველოს კათალიკოზისაგან.

პირად ჩვენ გვჯერა, რომ ძველ თავრიდაში ქართველი მოსახლეობა იყო და ამ მოსახლეობისაგან საკელე-ბის=საკლავების (სლავიანების) ენაში შევიდა ის ნაღები, რომელიც ქართულ ენის ნაშთად გვესახება.

კულტურულის ხრივ განხილულ საუკუნოებში ივერია ფრიად წარჩინებული იყო: კრამიტით გადახურული სახლები ჰქონდა, საზოგადო დაწესებულება—შენობები, საგაჭრო გზები, ლამაზი სოფლები, სამოქალაქო და სამხედრო წეს-წყობილება, ამასთან ძველი დროითგანვე ითვლებოდა მდიდრულობის თხრისა და დამშვენების თაოსნად დიანდრატების მსგავს მაჩვენებლების შემომდებად გზებზე მანძილის აღსანიშნავად, უწინდელ ბერძნებისთვის კი კოლხიდა ითვლებოდა იგეთივე ღმთქმულ ქვეყნად, ვით ებრაელებისთვის პალესტინა.

მ. ჯანაშვილი.

საკოლხის ჯირი დასავლეთ საქართველოში

ძველი მთავრობის მომაკვდინებელი ცოდვა, როგორც ეს ძალიან ბევრსა სწამს, მხოლოდ პოლიტიკურ და ეროვნულ ჩაგვრაში გამოიხატებოდა. მაგრამ პირად და პოლიტიკურ თავისუფლების დათრგუნვაზე უფრო მნიშვნელოვანი თავის უარყოფითი შედეგებით იყო ის დაქვეითება, რომელიც ახასიათებდა მთელ რუსეთის და განსაკუთრებით საქართველოს მეურნეობას ძველი რეჟიმის დროს. სახალხო მეურნეობის და კეთილ დღეობის ბედი მთავრობის ერთგულ პოლიციურ მოხელეთა ხელში იყო, ხოლო უკანასკნელი იმით კმაყოფილდებოდნენ და მთავრობასაც აკმაყოფილებდნენ, რომ თვითმპყრობელობის სიძლიერის კარებზეს მედგრად უდგნენ დარაჯად. თავის პირდაპირ მოვალეობას კი, ბუნებრივად, ყურადღებას არ აქცევდნენ.

სწორედ ეს გარემოებაა მისაღები ხედველობაში, როდესაც ჩვენ გვინდა გავეცნოთ იმ მიზეზებს, რომლებმაც თითქმის შეუძლებელი გახადეს საქონლის ჰირთან ბრძოლა.

როგორც ეს საზოგადოდ ცნობილია, საქონლის ჰირთან ბრძოლა გამოიხატება იმაში, რომ წვრილ-წვრილი საბეითლო რაზმები სოფელ-სოფელ დადიან და საქონელს საგანგებო შრატით სწამლობენ. ცნობილია ისიც, რომ წამლობის ეს საშუალება ერთობ დამაკმაყოფილებელ შედეგებს იძლევა, თუ რომ შესაფერი, საქონლის ადგილობრივ ჯიშთან შეფარდებული შრატით სარგებლობენ.

ამიერ კავკასიაში ქ. ზურნაბადში არსებობს შრატის დამამუშავებელი სადგური, რომელიც ერთობ ძლური ადმოჩნდა. მთელს უზარმაზარ რუსეთში ორად ორი სადგური არსებობს შრატის დასამუშავებლად: ერთი ზურნაბადის და მეორე—შორეულ ციმბირში, ქ. ჩიტაში. ქ. ჩიტის სადგურით ჩვენ სარგებლობა არ შეგვეძლო, ვინაიდგან ტრანსპორტის მოშლის გამო შეუძლებელი გახდა იქაური შრატის გამოზიდვა. დარჩა ერთად ერთი ზურნაბადის სადგური, რომელსაც უნდა დაეკმაყოფილებინა მთელი ახლად დაპყრობილ ოსმალეთის ოლქების, კავკასიის, თურქესტანის და ბოლოს საქონლის მომშენებლობა სავალალო მდგომარეობაში ჩავარდა.

საქონლის ჰირის გაძლიერებამ აღმოაჩინა ერთი დიდი ნაკლი მაშინდელ მეფის ნაცვლის სამმართველოს იმ ნაწილისა, რომლის მზრუნველობაშიაც შედიოდა საბეითლო საქმე კავკასიაში, რის მიზეზიც საქმის წარმოების იგივე ბიუროკრატიული ხასიათი იყო.

სინამდვილემ დაგვანახვა, რომ ზურნაბადის შრატი სრულიად გამოუსადეგარი ყოფილა დასავლეთ საქართველოს საქონლის საწამლავად.

ვაგლეთად, თუ აღელქსანდროპოლის ხარისთვის საკმარისი იყო ერთი კასრი ზურნაბადის შრატი, დასავლეთ საქართველოს ხარისთვის 10 და 15 კასრი შრატი უნდა მოხმარებოდა. ეს სამაგალითოდ ცხადჰყო კუ იაში ბეითალ ე. ფარცვანიძის მეთაურობით მოწყობილმა გამოცდამ. ამ შემთხვევაშიაც ხარი უზრუნველი არ იყო სავსებით ჰირისაგან. და თუნდაც ეს არა ყოფილიყო, შეუძლებელი იქნებოდა ფიზიკურად იმოდენა შრატის გადმოზიდვა.

ამნაირად, მიუხედავად იმისა, რომ დასავლეთ საქართველოში რევოლუციის პირველ დღეებიდანვე ქუთაისის საგუბერნიო სამმართველოს საბეითლო ნაწილის თაოსნობით მთელ გუბერნიაში ყველგან შესდგა სამაზრო საბეითლო პუნქტები, რომლებშიაც სხვა ადგილობრივი ორგანიზაციების წარმომადგენლებიც შედიოდნენ, საქონლის ჰირთან ბრძოლა ზემოდ ჩამოთვლილ მიზეზების გამო მაინც ვერ დადგა სათანადო ნიადაგზე და სრულიადაც შესწყდა თითქმის, რომ საქმისთვის არ ეშველა ქუთ. საგუბ. სამმართველოს საბეითლო ნაწილის გამგის ამხანაგს ბეითალ ე. ფარცვანიძეს. მან შეიმუშავა მთელი გეგმა მოქმედებისა და ამხანაგების დახმარებით შეუდგა მის განხორციელებას.

ზ. ბ—ლი

თეატრი და ხელოვნება

„ქრისტინე“ ქართულ კლუბში

მე ჯერ არ მინახავს ისეთი სისაძაგლე სცენაზე როგორიც „ქრისტინე“ ვნახე. განსაკუთრებით მესამე და მეოთხე მოქმედება ყოველ გვარ ხელოვნების პროფანაციას აღემატება. რა გნებავთ რომ სცენაზე არ იყოს. ულირსთა სახლი, უპატიოსნო სიტყვები, უსირცხვილო ქეიფი, არღნის ღრიალი, ერთი აური ზაური და ყვირილი. სად არის დრამა? სად არის სასცენო ხელოვნება? არსად. ჩვენი საზოგადოება-კი ყოველივე ამას გულ-დამშვიდებით, ზოგი აღტაცებით, უყურებს და სრულიადაც არ ჰფიქრობს, რომ იქნება ყოველივე ის რასაც ჰხედავს, ადამიანის, გრძნობის გამრყვნელი იყოს, ვიდრე ესთეტიური განვითარების სასიამოვნო სანახავი! გულ-ახდილად უნდა ვიღიაროთ,რომ თუ ჩვენი საზოგადოების განვითარება გვსურს, პიესა „ქრისტინე“ დაუყოვნებლივ უნდა მოიხსნას ჩვენი სცენის რეპერტუარიდან. ამასთანა პორნოგრაფიული პიესა სრულიად უნდა აიკრძალოს. ადგილი არ უნდა ჰქონდეს სერიოზულ თეატრში. უეჭველია, ბევრი გეკითხვის, რადაო? იმიტომ რომ არ შეიძლება სცენაზე ვნახოთ ყოველივე ის, რაც აპრელებულ ცხოვრებაში ხდება. განა თეატრმა ძარღვები უნდა მოუშალოს მაყურებელს? განა სასცენო ხელოვნებამ უნდა საშინლად შეგზაროთ? არა. პირიქით, როგორც გინდა დრამატიზმი ნახოთ, მან თქვენზე უნდა მშვიდად იმოქმედოს, ისეთი ემოციით უნდა შეგიპყროთ, რომ არავითარი ისტერიკები და გულის ღონება არ მოგვივიდეთ. სცენამ უნდა გასიამოვნოთ და არკი დაგტანჯოთ, არ გაგაწყვალოთ.

იქნება მკითხველს ეგონოს, რომ „ქრისტინე“ უდიდესი ტრაგედია იყოს და იმიტომ იწვევს ისეთს ისტერიკებს და გულის ღონებას? მაგრამ უდიდესი ტრაგედიები თავის დღეში არც ისტერიკას მოგვყვანთ და არც გულს შეგიღონებთ. გულს შეგიღონებთ მხოლოდ ცრუ მელოდრამატიზმი, უკიდურესი ეფექტი, რომელიც თქვენ ნერვებზე მოქმედობს და არავითარ სულიერ კმაყოფილებას კი არ იწვევს. მაგალითად, ავიღოთ შექსპირის „ჰამლეტი“. ამაზე უდიდესი ტრაგედია ღა გინდათ? მთელი თხზულება უდიდეს ტრაგედიაზე არის აშენებული. ჰკლავენ პოლონიუსს, გიჟდება ოფელია, იწამლება დედაფალი გერტრუდა, სპობენ მეფე კლავდიუსს, კვდება ლაერტი, კვდება კაცობრიობის სულის კვეთების მატარებელი ჰამლეტიც, მაგრამ მაყურებელი თეატრიდან გულშეძრწუნებული არ გამოდის, არამედ გულდათუთქული, სევდა-კაეშნით შეპყრობილი სტოვებს თეატრს რად ხდება ასე? იმიტომ რომ დიდებულმა შექსპირმა კარგად იცოდა, რა არის სცენა და რა არის მისი ხელოვნება. აიღეთ თუნდა „დალატი“. აი კიდევ დიდი ნამდვილი ტრაგედია. რამდენჯერ გვინახავს ეს პიესა, განგვიცდია წმწარე ნაღველი, მაგრამ ისეთი ისტერიკები კი, როგორც „ქრისტინეზე“ არ მოგვსვლია. „ქრისტინეს“ წარმოდგენამ ნათლად დაგვმტკიცა, რომ მეტად ჩამორჩენილი ხალხი ვყოფილვართ, გაუნათლებელი ესთეტიურად. ჩვენი თეატრი თავის დღეში ვერ აყვავდება, თუ საზოგადოებაც თეატრისთვის არ იქნება მომზადებული. თეატრის განვითარებაში, უმთავრესად, სამი პროცესი თამაშობს დიდ როლს. პირველი—დრამატიული ლიტერატურა, მეორე—საზოგადოება, მესამე—თვით თეატრი. (სასცენო ხელოვნება). სამნივენი ერთად უნდა ვითარდებოდეს, ერთის ნამიჯით, ერთის მაჯისცემით. თუ ასე არ ხდება და ერთი რომელიმე უკან ჩამორჩა—მაშინ თეატრის ევოლიუციაც ჩერდება. ჩვენი თეატრი მოუმზადებელია, ჩვენი საზოგადოება მისი რეპერტუარიც, მაგრამ ჩვენი საზოგადოება უფრო მოუმზადებელი აღმოჩნდა. თუ თეატრის შექმნისთვის დიდი მუშაობა დაგვჭირდება, არა ნაკლები მუშაობა მოგვინდება ჩვენი საზოგადოების გარდაქმნაში. საჭიროა ამისთვის ლექციები თეატრზედ, სასცენო ხელოვნებაზედ, ესთეტიკაზედ. ამით შეიძლება ყალბი შეხედულება თეატრზე გამოვაცლევინოთ და ერთხელ და სამუდამოდ გამოვეთხოვოთ „ორ ჯიბგირებს“, „ორ მშიერებს“ „ორ ობლებს“ და „ქრისტინეებს“ და დაუსრულებელს არღანის ჟღრიალს... დარწმუნებული ვარ ჩვენ საზოგადოების მცირე—შეგნებული ნაწილი მოითხოვს პორნოგრაფიულ „ქრისტინეს“ აღკრძალვას. განსაკუთრებით ასეთი პიესა მეტად ცუდად მოქმედობს ახალ ნორჩ ბავშვებზე, ახალგაზრდა მოსწავლე ყმაწვილებზედ, რომელნიც მეტად ბლომად დაესწრნენ კვირის წარმოდგენას.

გ. გარიკი

ქალაქი ჭიათურა

თამამად შეიძლება, რომ ჭიათურას მისი მიდამოებით უწოდოთ მთელი კავკასიის ოქროს მადანი! აქაური შავი ქვის წარმოება იზიდავს განუსაზღვრელ უცხო კაპიტალს ყოველ დღეობით, რასაც ყველა შეამჩნევდა ამ თავისუფლების მიღების დროიდანვე კი. ოღონდ უნებლიედ გული გტკივათ, რომ ამ სიმდიდრის წარმოებაში ქართველს ძალიან ცოტას უდევს წილი. ცხოვრება ჭიათურაში შავი ქვის წარმოებაზედ არის აგებული და სხვა რამ წარმოებას არც შეიძლება რომ ადგილი ჰქონდეს, რადგან თუ წესიერ ნიადაგზედ აამუშავე შავ ქვიანი ადგილი, ერთი კვირა უზრუნველ გყოფს, და თუ მეტი გაქვთ ადგილი, ეს ხომ დაუშრეტელ წყაროსათვის მიგიგნიათ. აშკარაა, თუ ჭიათურის წარმოება ახმაურებულია, აქაური ფულით მშვენდებიან ქ. ქ. ჭუთაისი, ბათომი, ფოთი, გადის სოფლებში, იძირება კერძო საკუთრება, შენდებიან სახლები. დაღასტურება არ უნდა, რომ შეძენილი ფულით კერძო საკუთრებას იუმჯობესებს ყველა და რომ აქ შეძენილი ფულის სიმდიდრით საზოგადო ინტერესები გამშვენიერებულიყოს, ჩვენ არ გვინახავს. ახალმა დრომ თუ შეგვძინა ისეთი პირნი, რომ ნალაპარაკევს გადმართლებენ, ამას მომავალი გვიჩვენებს და ჩვენც სიამოვნებით შევეგებებით, მაგრამ უბედურებაც ისაა, რომ შესრულების მოლოდინი არ გვაქვს. ამას ვხედავთ იმ უცხო ტომის ხალხში, ვისაც აქ სიმდიდრე შეუძენია და, თუ ჩვენ მათზედ ზეკაცობას გამოვიჩენთ, ეს ხომ ყველასავის ბედნიერება იქნება. მაგალითისათვის კმარა აწ გარდაცვალებული გ. ჯინჩელეიშვილის ანდერძით ქონების დატოვება ქ. ხონისათვის და სხვა ქართულ დაწესებულებებისათვის, და ამ ანდერძის გამამაძაღილებელი ვექილი ბ. ჯაფარიძე, რის შესახებ პროცესი ჯერ კიდევ დაუსრულებელია.

თუ ატეხილ მსოფლიო ომის მიზეზს არ მივიღებთ მხედველობაში, ჭიათურის წარმოებას არ შეეძლო შეჩერება, როგორც აქამდე ისე დღესაც ვერ შეაფერხა ვერც ტარიფის მომატებამ, ვერც ჯამაგირებისა თუ მუშათა ხელფასის გადიდებამ და ვერც არაფერმა სხვამ. იგი წარმოებდა, წარმოებს, იზრდება და გადადის საზღვარგარეთ. აქაურმა წარმოებამ შექმნა არაფრისაგან ქალაქი, მოიყვანა ვიწრო რკინის გზის ლიანდაგი, შემუშავებული იყო გეგმა ჰაერით გადახიდულიყო არტურ კოპელის კომპანიისაგან ქ. ზესტაფონში და ეს დარგი წარმოებისა ქუთაისის გუბერნიას რომ კავკავის გუბერნიას უერთებს დიდი რკინის გზის ლიანდაგით, რომლის შესახებ გეგმები ამუშავდენ და ამ კაპიტალისტურ ხანაში ამის სისრულეში მოყვანაზედ ეჭვის შეტანა შეუძლებელია.

ცხადია, რომ უცხო კაპიტალისტები, რომელთაც აქნამდე ზღვით ეზიდებოდენ ნაწარმოებს, დღეის შემდეგ იმედი ეძლევათ ხმელეთითაც წაიღონ. როგორც ზევით მოგახსენებდით, ცოტა წილი უდევს ქართველი ხალხის შემადგენლობას შავ ქვის საზღვარ გარეთ გატანაში, ან თუ მის ფართე წარმოებაში ადგილობრივ. ამის მიზეზები უნდა ვეძიოთ ჩვენი 120 წლის ტყვეობაში ყოფნასა და შეუკავშირებლობაში. გული შეტკივა, ამ სიმდიდრის ცხრა ტომის ხელში გადასვლაზედ ვერ მოგვინელებია, რომელიმე ჭიათურის მრეწველთა, თუნდაც უბრალო კრება სადაც ებრაელ ბერძენ სომეხს იპოვით და ქართველს წამლათ ვერ ხედავ და თუ არის მათი ხელმძღვანელი და გზების მაჩვენებელია. იმედს ყოველთვის მომავალზედ ვამყარებთ. მოლოდინია, რომ არსებული ბურუსი გაიფანტება, ჩვენში აქაური ქართველობა ვაჭრულ ნიადაგზედ დაირაზმება და, თუ დღევანდის „რუსკო აზიატსა—ვოლგა-კამისა და სხვა ბანკების განყოფილებებმა იგემეს ოქროს ძირი-ჩვენი სიმდიდრისა, მას გვევრდით ქართული ბანკის განყოფილებაც ამოუდგა. მართალია ეს ნუგეში ცოტაა, მაგრამ ამით დავკმაყოფილდეთ მანამ შეშობელი ვართ ეროვნულ მისწრაფებისკენ მიხედვაზედ.

საზოგადო მდგომარეობა ჭიათურის მცხოვრებთათვის თანდათან რთულ ეება. სანოვაგით შექმნილი უხერხული პირობები უკვე თვალსაჩინონი შეიქმნენ, არსებიდამ საშუალება არ არის სანოვაგის მხრით. იმედები კოოპერატიულ დაწესებულებისა გაიფანტნენ, ამ ნიადაგზედ მოშუშავეთა პირნი უიმედონი ხელს იბანენ აწ ჭიათურის პურით გამოკვებაზედ. საუბედუროდ სიმინდიც მხოლოდ ერთი თვის საკმაო გვაქვს და შემდეგ-კი ქუდები უნდა დავიხუროთ წასასვლელად. მაგრამ გზა? გზას წესწყობილების გადაქმნა, ომის გათავება და მომოსვლის გაუმჯობესება თუ გვიჩვენებს, თორემ გასაქანი არ გვაქვს.

უიმედონი ვართ ქალაქის განათებაზედ და სანიტარულ მდგომარეობითაც გაუმჯობესებაზედ, ჯერ ჯერობით. ვიცით, რომ რამდენიმე ელექტრონის მანქანა დგას ქალაქში. ყველა კერძოა გარდა ორისა და ეს ორი: ერთი რკინის გზას და მეორე სიეზდისა კი საზოგადოა. ისიც ვიცით, რომ სიეზდის მანქანის უგარგისობაზედ ცოტა თქმულა, მაგრამ ისეთი მანქანა, რომელიც ლამეში ექვსჯარ აინთება და ცხრაჯერ ჩაქრება, ციცინათელასავით,—არ გვინახავს. მიზეზები მრავლია რიცხვთა შორის—ენების გაწყვეტა. ორჯერ შეეთხება მანქანას ეშოვა რომელი კავკასიის სამთომადნო საზოგადოების ქარხანაში, ამაღე ქარხანამ ერთი თვის განმავლობაში წესიერად ასაზრდოვა ქალაქი განათებით. მეორე თუ ასე ითქმის, საპატიო მიზეზი უყურადღებობა და აგდება საქმისა უნდა იყოს, ჩვენ ვერ გვშველის ფართე სიტყვები, პარტიული აგიტატორობა: საქმეს მიხედვა უნდა და არც ვინმე მიხედავს, ვიდრე ბ. გრიგოლაშვილი სიტყვის უფუებაზედაც ბარათებს არ შემოიღებს, რომ მესამე დღეს ექნეთ უფლება ნათქვამის განმეორებისა. თუ ამ ზემოდ დასახელებულ მიზეზს გვერდს აუვლით, დარწმუნებული ვართ, ისეთი უვარგისი არ არის ჩვენი ელექტრონის სადგური, რომ 800 ლამფა ვერ გაანათოს აქვე, ადგილობრივ, მაშინ როცა აგრეთვე მანქანა რკინის გზისა მთელ 8—9 ვერსის განათებას გვპირდება, მთელს ღამის განმავლობაში, ხოლო დღითი მიდრეკილების განათებას.

მომავალ ქალაქის თვით მართველობაზედ ვამყარებთ ყველ ნაირად გაუმჯობესებას ქალაქისას. ეს არის, რომ ვითომც იმ უსუფთაობაში ცხოვრებას, როგორშიც იმყოფება ქალაქის ჭუჩა—რომლისაც კარგა ხანია ცოცხი არ უნახავს და არც სანიტართა თვალი გადაჰყრია.

გ. ქავთარაძე.

კორესპონდენცია

ქ. ზესტაფონი

27 დეკემბრისთვე.

14 დეკემბრისთვეს მოხდა ადგილობრივი ადმინისტრულებელი კომიტეტის და მუშათა საბჭოს განკარგულებით ჩხრეკა ყველა ვაჭრებისა და ხელოსნების ოჯახებში. მიზეზად ეჩხრეკილნი საქონლის გადამალვას ასახელებდენ მათი ეჭვები არ გამართლდა. სამაგიეროდ ჩხრეკას შემდეგში დარბევის ხასიათი მისცეს: აღარ სტოვებდენ ამა თუ იმ ვაჭრის ოჯახში ისეთ რასმეს, რომელიც ომში ექვსჯარ აინთება და ცხრაჯერ ჩაქრება, ციცინათელასავით,—არ გვინახავს. მიზეზები მრავლია რიცხვთა შორის—ენების გაწყვეტა. ორჯერ შეეთხება მანქანას ეშოვა რომელი კავკასიის სამთომადნო საზოგადოების ქარხანაში, ამაღე ქარხანამ ერთი თვის განმავლობაში წესიერად ასაზრდოვა ქალაქი განათებით. მეორე თუ ასე ითქმის, საპატიო მიზეზი უყურადღებობა და აგდება საქმისა უნდა იყოს, ჩვენ ვერ გვშველის ფართე სიტყვები, პარტიული აგიტატორობა: საქმეს მიხედვა უნდა და არც ვინმე მიხედავს, ვიდრე ბ. გრიგოლაშვილი სიტყვის უფუებაზედაც ბარათებს არ შემოიღებს, რომ მესამე დღეს ექნეთ უფლება ნათქვამის განმეორებისა. თუ ამ ზემოდ დასახელებულ მიზეზს გვერდს აუვლით, დარწმუნებული ვართ, ისეთი უვარგისი არ არის ჩვენი ელექტრონის სადგური, რომ 800 ლამფა ვერ გაანათოს აქვე, ადგილობრივ, მაშინ როცა აგრეთვე მანქანა რკინის გზისა მთელ 8—9 ვერსის განათებას გვპირდება, მთელს ღამის განმავლობაში, ხოლო დღითი მიდრეკილების განათებას.

მომავალ ქალაქის თვით მართველობაზედ ვამყარებთ ყველ ნაირად გაუმჯობესებას ქალაქისას. ეს არის, რომ ვითომც იმ უსუფთაობაში ცხოვრებას, როგორშიც იმყოფება ქალაქის ჭუჩა—რომლისაც კარგა ხანია ცოცხი არ უნახავს და არც სანიტართა თვალი გადაჰყრია.

გ. ქავთარაძე.

ქ. ზესტაფონი

27 დეკემბრისთვე.

14 დეკემბრისთვეს მოხდა ადგილობრივი ადმინისრულებელი კომიტეტის და მუშათა საბჭოს განკარგულებით ჩხრეკა ყველა ვაჭრებისა და ხელოსნების ოჯახებში. მიზეზად ეჩხრეკილნი საქონლის გადამალვას ასახელებდენ მათი ეჭვები არ გამართლდა. სამაგიეროდ ჩხრეკას შემდეგში დარბევის ხასიათი მისცეს: აღარ სტოვებდენ ამა თუ იმ ვაჭრის ოჯახში ისეთ რასმეს, რომელიც ომში ექვსჯარ აინთება და არც ცხრაჯერ ჩაქრება, ციცინათელასავით, არ გვინახავს. მიზეზები მრავლია რიცხვთა შორის—ენების გაწყვეტა. ორჯერ შეეთხება მანქანას ეშოვა რომელი კავკასიის სამთომადნო საზოგადოების ქარხანაში, ამაღე ქარხანამ ერთი თვის განმავლობაში წესიერად ასაზრდოვა ქალაქი განათებით. მეორე თუ ასე ითქმის, საპატიო მიზეზი უყურადღებობა და აგდება საქმისა უნდა იყოს, ჩვენ ვერ გვშველის ფართე სიტყვები, პარტიული აგიტატორობა: საქმეს მიხედვა უნდა და არც ვინმე მიხედავს, ვიდრე ბ. გრიგოლაშვილი სიტყვის უფუებაზედაც ბარათებს არ შემოიღებს, რომ მესამე დღეს ექნეთ უფლება ნათქვამის განმეორებისა. თუ ამ ზემოდ დასახელებულ მიზეზს გვერდს აუვლით, დარწმუნებული ვართ, ისეთი უვარგისი არ არის ჩვენი ელექტრონის სადგური, რომ 800 ლამფა ვერ გაანათოს აქვე, ადგილობრივ, მაშინ როცა აგრეთვე მანქანა რკინის გზისა მთელ 8—9 ვერსის განათებას გვპირდება, მთელს ღამის განმავლობაში, ხოლო დღითი მიდრეკილების განათებას.

მომავალ ქალაქის თვით მართველობაზედ ვამყარებთ ყველ ნაირად გაუმჯობესებას ქალაქისას. ეს არის, რომ ვითომც იმ უსუფთაობაში ცხოვრებას, როგორშიც იმყოფება ქალაქის ჭუჩა—რომლისაც კარგა ხანია ცოცხი არ უნახავს და არც სანიტართა თვალი გადაჰყრია.

გ. ქავთარაძე.

კალენდარი

ოთხშაბათი, 31 ოქტომბერი.

1

ქართვ. წმიდ. და საკვირველმოქმედთა უვეცლოთა კოსმა და დამიანესი.

კათოლ. † უქმე ყოველთა წმიდათა.

მაჰმად. ჩარ-შაბანე 28 რიც. მუხარამის 1336 წ. ჰიჯრისა.

ებრაელ. იომრევ ყი 29 რ. ხეშვან 5678 წ. ქვეყნ. შექნ.

სამგორ-სავაკასის რკ. გზის

ბაბანაანდელების განრისანი

(დრო ნაჩვენებია თფილისის)

თბილისიდან გადის:

მატარებელი	სამგზ. № 5,	11.32 დილ.
„	სამგზ. № 9,	11.28 საღ.
მორიგე მატარებელი	სამგზ. № 19,	8, 17 დილ.
„	„ № 17,	8.19 დილ.
ბაქოდან	სწრ. № 3,	9.51 დილ.
„	საგ. № 4,	8.46 საღ.
ბაქო-ბათუმის	სამგზ. № 4-8,	12.15 საღ.

თფილისში შედის:

ბათუმიდან	სამგზ. № 10,	8.58 დილ.
„	საგ. № 4,	7.41 საღ.
ბაქო-ბათუმის	სამგზ. № 20,	7.57 დილ.
„	სამგზ. № 18,	9.50 საღ.
ბაქოდან	საგ. № 8,	10.26 დილ.
„	სწრ. № 5,	10.20 საღ.
ბათუმ-ბაქოდ.	საგ. № 8,	7.58 დილ.

ექიმი
დ. ვ. ჯავახიშვილი
იღებს შაბაგან და ბავშვთა სნეულებან ავადმყოფთ ყოველ დღე გარდა კვირისა სადამოს 5-დან 7 საათამდე.
გუნიბის ქუჩა № 41
ტელეფონის № 14—09

ექიმი
ა. დ. კეკელია
იღებს ავადმყოფებს ყოველ დღე სადამოობით 6-დან 8-მდე. კანის, ვენერიულს და ათაშანგით (სიფილისი) (606-ს და 914-ს შუშხაპუნება) ავადმყოფებს. მიხეილის პროსპექტი № 116.

*) ასევე ბოლოვდ-ბა ვანურ ლურსმულ წარწერების მეფეების სახელები, მაგ. არგისტი.

სტამბა „ცხოვრება“ასულ კედანდაძის ქ. შესახვევი № 4

გამომცემლობა „საქართველო“